

Sygn. akt II CSK 551/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa W. J. G.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej [...] w S.
i Spółdzielni Mieszkaniowej [X] w S.
o stwierdzenie nieważności ewentualnie o uchylenie uchwały,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 lutego 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 23 marca 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powoda na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej [X]
kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści) tytułem kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w [...] zmienił wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 8 października 2015 r., którym została uchylona uchwała nr [...] Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej [...] w S. z dnia 25 kwietnia 2014 r. w ten sposób, że oddalił powództwo z tym zakresie.

Powód w skardze kasacyjnej powołał podstawę przewidzianą w art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c., a we wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania wskazał przyczyny objęte art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Istotne zagadnienie prawne połączył z koniecznością udzielenia odpowiedzi na pytanie czy w przypadku podziału spółdzielni mieszkaniowej zasada równości i proporcjonalności podziału jej majątku znajduje zastosowanie w sytuacji, gdy inwestycja w część spółdzielczego zasobu mieszkaniowego została zrealizowana z wkładów części spółdzielców i czy ewentualne odstępstwo od tych zasad nie jest krzywdzące dla członków pozostających w pozostałej części zasobu. Na rozbieżność w orzecznictwie sądów wskazują orzeczenia Sądów wydane w tej sprawie zwłaszcza, że z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, iż dotychczas wyrażone w orzecznictwie poglądy prawne dotyczyły odmiennego przedmiotu postępowania. Ponadto dokonana przez Sąd drugiej instancji interpretacja wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 29 maja 2001 r., K5/01 (OTK 2001 r., Nr 4, poz. 87) doprowadziła do wniosku, że możliwe jest odstępstwo od zasady pełnej proporcjonalności, jeżeli miałyby ona doprowadzić do pokrzywdzenia członków drugiej spółdzielni.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznanie skargi kasacyjnej będącej kwalifikowanym, nadzwyczajnym środkiem odwoławczym musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, związanymi z ochroną interesu powszechnego. Indywidualny interes skarżącego podlega uwzględnieniu, o ile jest zgodny z interesem powszechnym. Skarga nie stanowi środka zmierzającego do kwestionowania niesatysfakcjonującego skarżącego orzeczenia sądu drugiej instancji. Stwierdzenie, czy zachodzą szczególne względy, przemawiające za rozpoznaniem skargi kasacyjnej w konkretnej sprawie, dokonywane jest przez badanie, czy skarżący we

wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał na istnienie chociaż jednej z przyczyn wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. Ugruntowane zostało w orzecznictwie zapatrywanie, że skarżący powinien wskazać przepisy prawne, na tle stosowania których wyłoniło się zagadnienie, sformułować je, podać argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen, a nadto motywację, że rozwiązane go jest istotne nie tylko w rozpoznawanej sprawie, ale także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151; z dnia 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP 2006, nr 15-16, poz. 243; niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r. I CSK 108/08, niepubl., z dnia 19 stycznia 2012 r., I UK 325/11, niepubl.). Przedstawione przez skarżącego zagadnienie nie spełnia wskazanych wymagań rzeczywistego istnienia zagadnienia prawnego, jego istotności i nowości. Artykułowane wątpliwości dotyczą kwestii osadzonej w okolicznościach tej sprawy, nie dają podstaw do wyrażenia stanowiska o charakterze generalnym. Rozdział majątku spółdzielni będący następstwem jej podziału, wskazanego w uchwale podziałowej, powinien co do zasady spełniać warunki proporcjonalności i równości. Nie oznacza to niemożliwości odstępstwa, uwzględniającego szczególne okoliczności, zaakceptowane przez zgromadzenie. Kryterium decydującym powinna być dbałość o interesy obu podmiotów. Tego rodzaju ocena ma charakter związany z konkretnym przypadkiem. Jedynie rażące odstępstwo od nich mogłoby spowodować ingerencję przewidzianą w art. 42 § 3 pr. spółdz. W istocie zatem skarżący poprzez sformułowane zagadnienie zmierza do poddania kontroli subsumcji dokonanej przez Sąd drugiej instancji, która nie stanowi zagadnienia prawnego, a tym bardziej istotnego i nowego.

Przesłanka przewidziana w art. 389⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. zachodzi wówczas, gdy dojdzie do wskazania przez skarżącą nie tylko przepisów prawa, których

wykładnia budzi poważne wątpliwości lub wywołuje rozbieżności w orzecznictwie, lecz także szczegółowego opisanie na czym polegają wątpliwości interpretacyjne, określenia, że mają poważny charakter lub przedstawienia orzeczeń sądów, w których dokonano różnej wykładni przepisów, a także, że dokonanie wykładni przez Sąd Najwyższy jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2008 r., I CSK 11/08; z dnia 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08, niepubl.). Wiąże się to z taką sytuacją, gdy w odniesieniu do konkretnego przepisu prawnego nie ma jednolitej lub utrwalonej linii orzeczniczej albo ta przyjęta wymaga zmiany, z uwagi na nietrafność lub kontrowersje. Dla wykazania rozbieżności należy przytoczyć konkretne, rozbieżne orzeczenia wydane w identycznych lub zbliżonych stanach faktycznych. Nie może to jednak dotyczyć rozbieżnych orzeczeń sądów wydanych w rozpoznawanej sprawie.

Wniosek skarżącego nie wskazuje na istnienie takiej potrzeby, czy też niejasności w wykładni powołanych przepisów. Nie było podstaw do uznania występowania rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeśli dotyczy ona orzeczeń wydanych w tej sprawie. Powołane argumenty odnoszą się do stosowania prawa, a nie jego wykładni. Reguły rozdziału majątku wynikają nawet ze wskazanego wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 29 maja 2001 r., K 5/01 (OTK 2001, nr 4, poz. 87), zaś kwestionowanie wyroku oparte zostało na twierdzeniu ich niezastosowania.

W postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym nie doszło do nieważności postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu w granicach zaskarżenia.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

jw

I.n